

[Socialministeren.]
saa højt, at det vilde blive meget vanskeligt overhovedet at faa oprettet Krisekasser over hele Linien og ganske umuligt at faa Arbejdsløshedskasserne til at gøre det, hvis det betød en yderligere Kontingentforhøjelse.

Her maa den ærede Ordfører dog være opmærksom paa een Ting, at det kan jo ikke nytte noget, hvad man blev enig om paa Rigsdagen, hvis de ansvarlige i Arbejdsløshedskasserne var klar over, at de ikke kunde paalægge Medlemmerne de Kontingenter, der blev krævet. Den ærede Ordfører bør heller ikke være blind for, at den Opfattelse i vid Udstrækning gør sig gældende — med Rette eller med Urette, efter min Mening med Rette — i Arbejderkredse, at man her i Landet, som Forholdene i det hele er kommet til at ligge, gennem den gældende Ordning, og ogsaa gennem den af mig foreslaaede Ordning, lægger betydeligt større Byrder som Følge af Arbejdsløsheden over paa Arbejdernes Skuldre, end det er rimeligt, saa vist som de, der først og fremmest ikke er interesseret i Arbejdsløsheden, er Arbejderne.

Derfor synes jeg, man maa tage paa dette Spørgsmaal og ogsaa paa de dertil knyttede Millioner uden nogen Art af partipolitiske Opfattelser, tage paa det rent sagligt efter sit Kendskab til Forholdene, efter sin sociale Forstaaelse og sige: Nu vil vi ikke for tredie Gang naa dertil, at der oprettes 2—3 Arbejdsløshedskasser mere end sidst, nu vil vi have Spørgsmaalet løst til Bunds, opstille en Basis, saa vi kan sige: nu kan vi vente, for ikke at sige forlange, at Arbejdsløshedskasserne gennemgaaende opretter disse Krisekasser, men saa er vi ogsaa villige til at ofre det, der er nødvendigt hertil, ud fra den Samfundsopfattelse, at det er en langt bedre Vej at gaa end den, man gaar for Tiden, og som man i modsat Fald ikke slipper udenom, nemlig Hjælpekassen og Fattigvæsenet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Einer Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinært Statstilskud til Kommuner.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6113; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5702).

Sagen sattes til Forhandling.

Bresemann: Jeg vil gerne straks takke den højtærede Minister for det foreliggende Lovforslag. Som det fremgaar af de Bemærkninger, hvormed Forslaget er ledsaget, og af den højtærede Ministers Forelæggelsestale, er Forslaget ikke af nogen særlig oprivende Art. Hensigten er at komme de Kommuner til Hjælp, som har sprængt deres Budgetter ved nødvendige, store og ekstraordinære Bevillinger til Hjælpekasserne; det er med andre Ord en Nødhjælp i en særlig vanskelig Situation. Principielt kan der neppe indvendes noget imod Lovforslaget. Lignende Forslag er jo for ikke længe siden gennemført ret smertefrit saavel her i dette høje Ting som i det andet høje Ting. Hertil kommer, at Hjælpekassernes Bestyrelser overalt tæller Medlemmer af alle Partier, og at der praktisk talt aldrig har været Uenighed i Hjælpekasserne om de trufne Dispositioner. At der i Ny og Næ er kommet et enkelt Tilfælde frem, hvor der har været Uoverensstemmelse indenfor en Hjælpekasse, betyder ikke noget i Forhold til, at der er ca. 1400 Hjælpekasser her i Landet, og at der i Regelen altid er Enighed mellem de forskellige Partier indenfor disses Bestyrelser.

Principielt kan der efter min Mening ikke være nogen, der har noget imod dette Lovforslags Gennemførelse, og økonomisk kan der sikkert heller ikke gøres Indvendinger derimod. Har Forholdene været vanskelige for Kommunerne — og det behøver jeg ikke at komme nærmere ind paa her, vi ved alle, at det har de været —, og har Kommunerne været nødt til at yde meget store ekstraordinære Bidrag til Hjælpekasserne, som har sprængt de kommunale Budgetter, og skal Staten træde hjælpende til, kan det ikke godt tænkes at skulle ske med et mindre Beløb end 1 Mill. Kr. eller 25 Ø. pr. Indbygger.

Jeg maa derfor gaa ud fra, at der heller ikke økonomisk set vil blive gjort Indvendinger mod Lovforslagets Gennemførelse, og jeg mener ogsaa, at en yderligere Anbefaling for selve Lovforslaget er uforuden. Jeg vil gerne have Lov til at tro, at dette Lov-